

I 379.515

Т. ЯРЧУК.

Б Е Р И
і Ч И Т А Й !

Ціна 10 гр.

СТАНИСЛАВІВ 1931.

НАКЛАДОМ АВТОРА.

I. 379.515

ДНУК Л. ГЕЛЛЕРА, СЛАНИСЛАВІВ, СОБІСЬКОГО 7. ТЕЛ. 622.

БЕРИ І ЧИТАЙ!

1.

„Бери і читай!“ — промовив таємний голос до славнозвісного Августина, великого вчителя Церкви Христової, коли він, будучи ще поганином, проходжувався раз по одному з прекрасних огородів у Медіоляні й глибоко роздумував, чи має на дальше остатись поганином і вірувати в рукотворних божків, як це його батько вірував, чи може має прийняти і голосити віру в Христа Ісуса.

„Бери і читай!“ — Августин послухав таємного голосу, в хатчині огорожу знайшов Біблію (святе Писання), перечитав її та осягнув внутрішній спокій, задоволення і щастя в Христі. З нещасної, внутрішньо розбитої людини він стався радісним послідувателем Христа і славним учителем християнства.

„Бери і читай!“ — шепче таємний голос. Послухай його, любий друже, дістань собі Біблію і читай, а знайдеш і ти повне задоволення і щастя!

— „Якто?“ — запитаєшся. „Та-же католицький „Місіонар“ сміється з тих, що читають Біблію, і називає їх „байбелниками“. Та-же наші ксьондзи кажуть, що не кожному можна читати святе

Письмо і по церквах наказують нам, щоб ми не бралися до нього, бо то Книга свята. Не кожний її може розуміти. На це треба вчитися у високих школах“.

Та це правда, друже! Щоби читати й розуміти святе Писання в стародавніх, незрозумілих мовах, як старославянська, грецька, латинська і гебрійська, на це треба багато вчитися, але те саме святе Писання є переложене і на живу, українську мову. Дістань собі таку Біблію і читай, а напевно будеш її розуміти.

— „Чули ми і про Біблію в українській мові“, — скажеш, друже. „То правда, що вона зрозуміло написана, але нам її читати не вільно, бо наші ксьондзи кажуть, що вона пофальшована і хто її читає, той має такий тяжкий гріх, що аж до Риму треба писати й просити в папи прощення. А хто не боїться гріха і таки читає таку Біблію, тому напевно перевернеться в голову. Отже найлучше кинути її в огонь, нехай згорить і не буде в хаті спокуси тай позбудешся, чоловіче, клопоту.“

Невже ти віриш цьому всему? Невже це правда? Многі думали, що святе Писання в нашій мові є пофальшоване, але порівнали його з тим святим Писанням в старославянській мові, що читається по церквах на Службі Божій, і переконалися, що одно від другого ані на йоту не ріжниться.

Невже це правда, що через читання святого Писання перевертається людям в голову? Невже люде „прості“ мають лише підставляти свої голови під святе Євангелія, коли його читають ксьондзи підчас Богослуження в церкві, а не мають

розуміти того, що саме читається? Невже Богом вибрані люде писали під впливом Духа святого книги святого Писання лише на те, щоби в нішних часах дяки мали з чого ворожити? Невже милостивий Бог подарував людам святе Писання на те, щоби вони, читаючи його в рідній мові, сходили з розуму? Невже це все правда?

Натомість правдою є, що много людей через читання святого Писання увірували в Христа і знайшли у Ньому повне задоволення і щастя.

Правдою є, що много людей найгіршої сорти: злодії, розпустники, п'яниці... через читання Біблії пізнали волю Божу і настагающий суд; розкаялися і стали жити чесно і примірно.

Правдою є, що многі так полюбили Біблію, що навіть під загрозою смерти не зреклися читати її.

II.

Жидам, шукаючим убити Ісуса за те, що в суботу уздоровив паралітика, наш Спаситель сказав: „**Прослідіть писання; бо ви думаете в них життя вічне мати; й ті свідкують про мене**“ (Йоан: 5, 39). В останній, великий день свята кучок покликнув Ісус до зібраного народу в Єрусалимі, глаголючи: „Коли хто жаждує, нехай прийде до мене, та й пє. **Хто вірує в мене, як рече писання, ріки води живої з черева його потечуть. Сеж глаголав про Духа, що мають прийняти віруючі в Него**“ (Йоан 7, 37—39).

На основі цих слів божественного Спасителя апостол Павло в листі до Тимотея пише своєму любому ученикові: „З малку святе Писання зна-

еш, котре може тебе вмудрити на спасення вірою в Христа Ісуса. Всяке писання богодухновенне і **користне до науки**, до докору, до направи, до наказу по правді, щоб звершений був Божий чоловік, до всякого доброго діла готовий“ (II. до Тимотея 3, 15—17). Ці слова ап. Павла відносяться також до всіх віруючих у Христа. Наша віра в Христа-Спасителя має такою бути, „як рече Писання“, себто як учить Біблія. Святе Писання не лише не шкодить людям, але є „користне до науки“ і може кожного „вмудрити на спасення вірою в Христа Ісуса“. Читаючи книги святого Писання, люди пізнають волю Божу, набираються мудрости і переконуються, котра віра є правдива, а котра ні, хто проповідує Слово Боже по правді, а хто ні.

Від самого початку християнства знайшлося багато таких лжеучителів, що по словам апостола Павла „хочуть перевернути благовісте Христове“, себто таких, котрі не проповідують так, як стоїть написано у святім Писанні, але навчають нарід так, як їм самим подобається. Томуто апостол Павло дуже остерігає віруючих перед фальшивниками слова Божого. „Та, колиб ми, пише він, або ангел з неба проповідував вам більш того, **що ми проповідували вам**, нехай буде анатема“ — проклятий (До Галат 1, 8). Під покривкою Слова Божого не вільно проповідувати своєї науки, своїх догматів. Через це впроваджується людей у великий блуд.

Справді мудро поступили мешканці міста Верії, коли апостол Павло разом з учеником своїм Силою прийшов до них і зачав їм пропові-

дувати Христа. Хоч Верийці радо прийняли апостола і з великою охотою слухали проповідуваного ним слова Божого, всеж таки самі „щодня розбирали Писання, чи так воно є“ (Діян. Апост. 17, 11). Коли прослідити Писання і переконалися, що апостол Павло проповідує по правді, тоді доперва „многі з них увірували“ (Діян. Ап. 17, 12). Хоч Верийці були, якто кажуть, „люде прості“, але читали Біблію у зрозумілій мові і відразу пізнавали, хто проповідує Христа по правді, а хто ні.

В нинішніх часах маємо дуже багато таких, котрі називають себе „отцями духовними“ й „слугами Божими“, але вони, замість проповідувати людям чисте Слово Боже, проповідують догмати, себто „непомильні правди віри“, хоч їх установили помильні люде. Щоби наш нарід міг пізнати чисте Слово Боже, в тій цілі переложено книгу книг, святу Біблію, на українську мову. Нехай наш нарід, читаючи її в рідній мові, пізнає самий і переконається, хто проповідує непофальшоване Слово Боже, а хто ні; кому треба вірити, а кому ні; кого треба держатися, а кого ні. Читаючи святе Писання в рідній мові, не то що не маємо ніякого гріха, а наоборот добре робимо, бо поступаємо по приказу Ісуса Христа. Він виразно сказав: „Прослідіть Писання“.

III.

— „Та це правда“, — скажеш любий друже, „але з якої причини наші ксьондзи так строго наказують читати тоту Біблію?“

У відповідь на це зятям собі, друже, що в первісних часах християнства віруючі в Христа Господа пильно читали святу Біблію і на ній будували своє релігійне переконання. Читано її на мовах: гебрійській, грецькій і латинській, відповідно до того, хто яку мову добре розумів. З часом ті мови сталися мертві, то значить, що ніякий нарід уже більше не говорив ні одною з тих мов, ані їх не розумів. Хотяй по звичаю читано на Богослуженнях відступи із святого Писання, одначе люде не розуміли, що саме читається, тож звертали більшу увагу на зовнішній обряд. Біблію шанували як Книгу святу; убирали її в гарну оправу й держали на престолі як дорогоцінну окрасу церкви. Український нарід, навернувшись на християнство, відразу одержав святе Писання, переложене на старославянську мову, котрої ми в повні не розуміємо.

Без основного знання Біблії жива віра християнська почала занепадати. Сповнилися слова апостола Павла: „Буде бо час, — пише він у листі до Тимотея, — що здорової науки не послухають... і від правди слух відвернуть, а до байок прихиляться“ (II. до Тимотея 4, 3. 4).

Глибоко віруючі і здорово думаючі люде не могли з тим погодитися. Вони взялися перекладати святе Писання на зрозумілі мови, якою хто балакав, та розповсюджували його між світськими людьми. Ці, згіршені життям і поступованням священників, не могучи погодити науки святого Писання з наукою Церкви, зачали творити нові організації вірних, оперті на науці святої Євангелії. Духовенство, замість потягнути до відвічальности

деяких негідних священників і рятувати Церкву від дальшого занепаду, прозвало „єретиками“ тих, що читали святе Писання і на нім будували своє релігійне переконання, та зачало їх строго переслідувати. Ба, що більше! Року 1229 в Тулузі, місті полуденної Франції, зібрався церковний собор під проводом папського легата (посла) св. Домініка і на цім соборі **заборонено світським людям приватно читати святе Писання в рідній мові**. Котрі не послухали цеї заборони, тих уважано за найбільших ворогів Церкви й Христа і їх живцем палено на стосах дерева (костирях).

З того часу зачалася затяжна боротьба за читання святої Біблії в рідній мові. Хоч в Іспанії з кінцем XIII. віку (тому 650 літ) під карою смерти заборонено перекладати святе Писання на рідну мову, хоч Рим при помочи інквізиції намагався відстрашити світських людей від читання Біблії у рідній мові, одначе це ніщо не допомгло йому. Тому чотириста літ настала на заході **Реформація Церкви**, а через це ще більше поширилося читання Біблії між світськими людьми. Рим почав поволі злагіднювати свої заборони і в кінци дійшло до того, що папа Лев XIII. декретом з 13. грудня 1898 року наділює триста-дневним відпустом кожного, хто що-дня принаймні чверть години читає святе Євангеліє в рідній мові, а повним відпустом наділює того, хто цілий місяць продовжує читання святого Писання.

Так отже в нинішних часах навіть католицька церква є за тим, щоби читано святе Писання в рідній мові, але під двома услів'ями. **По перше:** Така Біблія мусить бути одобрена єпископом до-

тичної дієцезії. По друге: Читаючий Біблію має її читати як якусь збудовуючу на душі книжку, а не на те, щоби на основі науки вчитаної зі святого Писання, творив своє релігійне переконання, бо католик має опирати своє „Вірую“ на „непомильному уряді папи“, а не на науці святого Писання. На ній опирають своє релігійне переконання лише євангелики.

Чому ж католики не можуть всеціло оперти свій рел. переконання лише на науці святого Писання і чому ксьондзи наказують нашому народові читати неапробоване Римом святе Письмо?

Бо на основі святого Писання годі доказати верховну власть папи римського, його непомильність та його власть уділювання відпустів, справу чистилища і т. п., бо в очах ксьондзів Український нарід під теперішній час знаходиться в такому стані розвитку, що ще дасть повести себе туди, куди вони самі захочуть. Кудиж саме ведуть наш нарід, це ясно висказав еп. Хомишин в „Пастирському листі про византійство“ з 23. III. 1931 отсими словами: „Нашим протє святым обовязком є перш за всьо, жити повним католицьким життям і так стати сильним народом католицьким.“ І то за всяку ціну, як це бачимо в тому самому листі зі слідуючих слів владики Хомишина: „Не біймося латинщення, а страхаймося найменшого відхилення від катол. Церкви“.

Світ поступає скорим кроком вперед. Також Український нарід намагається йти впарі з иншими культурними народами. По всім усюдам відчувається стремління до духового відродження, а кат. Церква примінюється все і всюди до часу

й обставин. Тож уже найвищий час, щоби ксьондзи дали до відома нашому народові, що кожному християнинови не лише вільно читати святу Біблію в рідній мові, але навіть папським декретом наділюється щедрими відпустами тих католиків, котрі є пильні в читанні цієї святої Книги. Так отже, хто є настільки освічений, що вміє читати по українськи, той не потребує мандрувати аж до далеких відпустових місць і при тім тратити час й гроші, але може те саме а навіть ще більше зискати, читаючи вдома святе Писання.

IV.

— „Отже добре!“ — скажеш, друже. „Я вже готов читати святе Писання, але як я маю до нього звернутися? Цеж велика книга, а я не дужето з нею ознакшений. Що маю насамперед читати?“

Ах, брате, лише довго не надумуйся. Отвори Біблію і знайди „Новий Завіт“! На початку його маєш святе Євангеліє від Матея, в котрій оповідається історію Ісуса Христа. Читай її і зазнайомись з Ісусом, бо Він є головною особою на ціле святе Писання.

Зараз на початку св. Євангелії від Матея маєш обширний родовід Ісуса. Може тобі дещо сприкритися читати самі імена, але ти читай далше. В другій голові оповідається про мудрців зі сходу. Це оповідання, можливо, вразить тебе як якийсь побожний переказ. В третій голові стрічаєшся з покутничою проповіддю Йоана Хрестителя і строгі слова проповіді правдоподібно зачинають тебе тревожити. В четвертій голові читаєш, як сатана намагався спокусити Ісуса. Чита-

ючи це, хто зна, чи в тобі не повстають сумніви... На різні перешкоди натрапляєш підчас читання. Можливо, що це тебе зачинає поволі знехочувати і в тобі вже будиться охота замкнути Біблію та покинути дальше читання.

Любий друже! Послухай мене ще один раз і прийми до серця добру раду! Наколиб гірник, пошукуючи в горах покладів золота, знеохотився вже при перших труднощах, на котрі натрапляє, починаючи копати землю, то він заледви чи коли знайшовби золото. Але золото в очах людей представляє так велику вартість, що гірника не відстрашують ніякі труднощі. Цілими днями а навіть тижнями витревало борикає він землю і вкінці таки дістається до багатой жили золота, що скривалася в землі.

Невже лиш ти, друже, мавби стратити всяку охоту зараз на початку читання і не дійти до тих величезних скарбів, котрі покищо укриваються перед тобою у святій Біблії? Нехай так не буде! До кожногo доброго й вартісного діла треба витревалости. Тож витревало читай дальше, а вже у пятій голові св. Євангелії від Матея почувеш прегарні і взнеслі слова Ісуса, проповідуючогo на горі: „Блаженні вбогі...“ Не одно слово Його розпалить твоє серце, скріпить на дусі...

За нагірною проповіддю ти запізнаєшся з Його могутніми ділами, доказами Його захоплюючої любови до людей, до тебе..., з чудовими приповідями, глибокими змістом, а всеж таки зрозумілими для кожногo, й особисто переконаєшся, що сліпі бачать, і криві ходять, прокажені очищаються, і глухі чують, мертві встають, і вбогим проповідується

Благовісте (Матей 11, 5). Відтак запізнаєшся з людською невдячністю, злобою і гидкою зрадою, котра до того доводить, що

„Свята глава зранена,
Паде під тягарем,
У болю похилена
Під терновим вінцем.
Святе лице змарніло,
Від страждань і наруг,
Недавно ще ясніло,
Мов ясний сонця круг...“

Відтак ти взнесешся духом в надземні, казочно гарні простори, пізнаєш всемогучість, велич і справедливість Божу, а рівночасно твоя затревожена совість задасть тобі питання над усіми питаннями: „Яким способом я, слабосильна людина, можу дійсно увійти в приятні відносини з Царем над царями?“ Як мені доступити до Нього?

На це питання не дасть тобі відповіді ані рідня, ані товариші, ані школа, ані взагалі ніхто з людей. На це питання дасть правдиву й мудру відповідь лише святе Писання, котре задля цього саме написано богонатхненими людьми, щоби вказувати правдиву дорогу до Бога. Святе Писання є самотнім нашим дороговказом до Бога й самотнім контрактом між Богом і людьми. Невже такий важний контракт може когось нецікавити?

Читаючи святе Писання, пізнаєш правду, а правда визволить тебе і поведе твого духа в надземні простори до Того, Котрого незнищимою частинкою єси ти. Лише уважай! Читаючи Біблію, ніколи не вір тим своїм почуванням, ко-

трі противляться Слову Божому. Лише одно з двох може бути правдиве. Тож радше вір Богу і вповні признавай слухність Біблії, а не своєму обманливому серцю! (Римл. 3, 4). Читай Біблію що-дня і не забувай молитися під час читання! Молися о приявність Духа святого, щоби поміг тобі зрозуміти тящі місця в Біблії, пізнати правду і її перевести в життя, а Дух святий може тобі, як не тепер, то з часом в повні зрозуміти ціле святе Писання. Лише витревалости, друже, бо на витревалих читачах сповняються отсі слова: „Будуть усі навчені від Бога” (Йоан 6, 45)!!

V.

Шкода гаїти дорогий час. Спаситель сказав: „Прослідіть писання!” Апостол Павло навчав, що святе Писання „користне до науки... і направи...” Тисячі людей принесли в жертву своє життя, щоби всім людям було вільно читати Біблію в рідній мові. Великі реформатори Церкви всіми силами боролися, аж поки не вибороли свободу совісті і свободу читати Біблію в рідній мові.

Папа Лев XIII: наданням щедрих відпустів заохочує всіх католиків до читання Біблії в рідній мові. Це є одинока книга на цілому світі, котра ніколи не старіється. Це є одинока книга, яку переложено на сотки мов живих. Це є одинока книга, яку що-року друкуються в сотках тисячів примірників. З цієї книги мільйони людей на цілій кулі земській що-дня черпають духовий корм.

Многі народи на основі святого Писання відроджуються до нового життя. Пора і нам просві-

титися й духово відродитися. Біблія загасить нашу спрагу, зцілить рани, скріпить духа, додасть сил і поведе до побідної боротьби з темрявою, самолюбством й отруюючим злом.

Через читання Біблії переконаєшся, друже, на собі самім, як в серцю людини повстає храм Духа святого. Через неї хоче Бог нас навчити, щоб ми Його пізнали й досягнули життя вічне (Йоан 17, 3). Де Боже Слово — там життя, тому

бери і читай,
переконайся самий
„тай не будь невірний,
а вірний“ (Йоан 20, 27).

Читайтє !

Поширюйте !

„ПРОЗРИ!“

еванг. україн. двотижневник, щв його
редагує ТЕОДОР ЯРЧУК україн. еванг.
проповідник.

Станиславів, ул. Заулкова ч. 4.

Однорічна передплата „Прозри!“ 150 зл. п.

В редакції „Прозри!“ можна набути :

БІБЛІЯ більшого формату	6	— зл. п.
БІБЛІЯ кешонк. формату	6	— ” ”
НОВИЙ ЗАВІТ кешонк. формату	2	— ” ”
„АПОСТОЛ ПЕТРО“ — написав Т. Ярчук .	0'55	” ”
МАЛИЙ КАСЕХИЗМ	0'30	” ”
ПРИЙДИ ТЯЙ ПОДИВИСЬ — написав Т. Ярчук	0'05	” ”
БИЧІВНИКИ — написав Т. Ярчук	0'20	” ”
БЕРИ І ЧИТАЙ! — написав Т. Ярчук . . .	0'10	” ”

Рочтова пересилка не подана у наведених

цінах.